

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **P. K.**, narozen „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2018, č. j. 477/UPS/2018, JID: 182054/2018/KUUK/Bar,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2018, č. j. 477/UPS/2018, JID: 182054/2018/KUUK/Bar, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Louny, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odboru stavebního úřadu, (dále jen „stavební úřad“) ze dne 16. 8. 2018, č. j. MULNCJ 61735/2018. Tímto rozhodnutím bylo žalobci a M. K. jakožto vlastníkům stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“) nařízeno odstranění stavby „přístřešku pro menší zemědělské stroje“ umístěné na pozemku parc. č. „X“ v k. ú. „X“ (dále jen „stavba“) a současně jim byla uložena povinnost nahradit stavebnímu úřadu náklady řízení. Žalobce se v žalobě domáhal také toho, aby soud zrušil též rozhodnutí stavebnímu úřadu a žalovanému uložil povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce předeslal, že stavební úřad dne 24. 10. 2017 zahájil řízení o odstranění stavby a současně účastníky řízení poučil o možnosti jejího dodatečného povolení. Žalobce žádost o její dodatečné povolení podal dne 5. 12. 2017. Jeho žádost byla dne 12. 12. 2017 zamítnuta rozhodnutím č. j. MULNCJ 91388/2017, neboť stavební úřad zjistil, že stavbu nelze dodatečně povolit, neboť je v rozporu s územním plánem obce Libčeves. Odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto.
3. Napadené rozhodnutí je odůvodněno tím, že odvolání svým obsahem nesměřuje proti rozhodnutí, kterým bylo nařízeno odstranění stavby, ale proti rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost o dodatečné povolení stavby.
4. Žalobce nesouhlasí se závěrem stavebního úřadu, podle kterého nebylo prokázáno, že stavba není v rozporu s § 129 odst. 3 stavebního zákona. Dále rozvedl, proč podle něj stavba není umístěna v rozporu s cíli a úkoly stavebního plánování, obecnými požadavky na výstavbu nebo veřejným zájmem. Stavebnímu úřadu vytýkal též to, že řádně nezjistil skutkový stav a odkázal pouze na tvrzení, že způsob vedení pozemku v katastru nemovitostí není pro povolování nových staveb relevantní a rozhodující je pouze vymezení v platném územním plánu. V souvislosti s tím uvedl, že předmětný pozemek p. č. „X“ přináleží k jeho dalším pozemkům, které obhospodařuje a využívá.
5. Z výpisu z katastru nemovitostí je podle žalobce zřejmé, že pozemek p. č. „X“ je ostatní plocha, nikoli orná půda, jak tvrdí správní orgány. Uvedl, že jako důkaz svého tvrzení dokládá výpis z katastru nemovitostí ze dne 12. 12. 2018, k žalobě však žádné přílohy přiloženy nebyly. Dodal, že pokud by skutečně šlo o ornou půdu, měl by nárok na dotace. Na předmětném úřadě mu však bylo jasně sděleno, že na dotace nárok nevzniká, protože se nejedná o ornou půdu. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je podle žalobce v rozporu se skutečným stavem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podle žalobce toliko odkázal na odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu (pozn. soudu – myšleno spíše žalovaného) ze dne 1. 3. 2018, č. j. 40/UPS/2018, s tím, že námitky odvolatele (pozn. soudu – žalobce) byly vypořádány již v předchozím rozhodnutí a že odvolání nesměřuje proti rozhodnutí, kterým bylo nařízeno odstranění stavby. Žalobce k tomu namítá, že pokud žalovaný dospěl k závěru, že odvolání nemá předepsané náležitosti nebo trpí jinými vadami, neobsahuje námitky, pak nesplnil svou speciální poučovací povinnost např. tím, že by odvolatele vyzval k jejich odstranění a poskytl mu k tomu přiměřenou lhůtu, popř. mu pomohl nedostatky odstranit. Odkázal k tomu na § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dne 4. 6. 2015, sp. zn. 9 As 63/2015, ze kterého citoval: „Pokud bylo odvolací řízení zahájeno, pokračuje i přes pasivitu stěžovatele při odstraňování vad odvolání, a musí být skončeno některým ze způsobů předvídaných zákonem. Jedině tento výklad zároveň účastníkům zachovává i právo na soudní ochranu včetně práva na ochranu před nečinností správního orgánu, případně práva na soudní přezkum rozhodnutí, kterým se řízení končí. Soud připomíná, že úprava odvolacího řízení není konstruována na principu procesních odklonů dokonce ani v případě, že odvolání je nepřípustné proto, že bylo podáno opožděně nebo osobou neoprávněnou. I v takovém případě je správní orgán povinen odvolání zamítnout a zároveň také přezkoumat, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení či pro vydání nového rozhodnutí (§ 92 správního řádu).“

7. Žalobce také navrhl provedení důkazů územním plánem, pozemkovými mapami a fotodokumentací. Tyto důkazní prostředky však nedoložil ani nijak nekonkretizoval.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Po rekapitulaci řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o odstranění stavby uvedl, že ve věci odstranění stavby stavební úřad s ohledem na znění § 129 stavebního zákona nemohl postupovat jinak než vlastníkům stavby nařídít její odstranění. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a dostatečně odůvodněné.
9. Relevantnost odvolacích námitek je podle žalovaného plně odpovědností odvolatele. Pokud nejsou přiléhavé, např. nesměřují svým obsahem proti odvoláním napadenému rozhodnutí, nejedná se o vadu ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu. Poučování povinnost správního orgánu v tom případě dána není.
10. Závěrem žalovaný uvedl, že žaloba podle něj svým obsahem nesměřuje proti napadenému rozhodnutí, ale do rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost o dodatečné povolení stavby a toto rozhodnutí potvrzeno. Těch se však žalobní návrh nedotýká.

Posouzení věci soudem

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce soudu nesdělil nesouhlas s tímto postupem, přičemž byl poučen, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělil.
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

13. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce po zahájení řízení o odstranění stavby podal žádost o dodatečné povolení stavby, ta však byla stavebním úřadem zamítnuta rozhodnutím ze dne 12. 12. 2017, č. j. MULNCJ 91388/2017, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 3. 2018, č. j. 40/UPS/2018, které nabylo právní moci dne 17. 3. 2018. V řízení o odstranění stavby žalovaný rozhodl o odvolání žalobce tak, že jej napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 16. 8. 2018, č. j. MULNCJ 61735/2018, kterým bylo žalobci a M. K. jakožto vlastníkům stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařízeno odstranění stavby a uložena povinnost nahradit stavebnímu úřadu náklady řízení.
14. Žalobce v žalobě vznesl dvě námitky, přičemž obě soud shledal z následujících důvodů nedůvodné.
15. V první z nich žalobce žalovanému vytýkal, že jej nevyzval k odstranění vad nebo předepsaných náležitostí jím podaného odvolání a k tomu mu neposkytl přiměřenou lhůtu, popř. mu nepomohl nedostatky odstranit.
16. Podle § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
17. Podle § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
18. Podle § 82 odst. 2 správního řádu odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.
19. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, uvedl, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
20. Soud po seznámení s obsahem předloženého správního spisu zjistil, že podání žalobce ze dne 5. 9. 2018 bylo podle svého obsahu i označení včasným odvoláním proti rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stavebního úřadu o odstranění stavby. Žalobce v něm uvedl, že si myslí, že rozhodnutí je diskriminující, protože podobných staveb je v okolí více. Stavby nemají stavební povolení; některé z nich povoleny byly, a to i dodatečně. Dále se podle žalobce tvoří nový územní plán, kde bude chyba s vymezením orné půdy opravena. Z podaného odvolání jsou podle soudu odvolací námitky (důvody) formulované žalobcem zřejmé.

21. Soud k námitce žalobce dále podotýká, že především není pravdou, že by žalovaný shledal, že podané odvolání nemá předepsané náležitosti, trpí jinými vadami či konkrétně neobsahuje námitky. Tyto skutečnosti z napadeného rozhodnutí nevyplývají, nebyly důvodem zamítnutí žalobcova odvolání ani mu nebyly nijak kladeny k tíži. Žalovaný totiž v napadeném rozhodnutí podané odvolání vyhodnotil tak, že odvolací námitky sice obsahovalo, tyto však byly ve vztahu k předmětu řízení a rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění stavby zcela bez významu.
22. Soud uzavírá, že za popsané situace žalovanému nevznikla povinnost postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, aby pomohl odvolateli (žalobci) odstranit nedostatky jeho odvolání nebo jej k jejich odstranění vyzval a poskytl mu k tomu přiměřenou lhůtu.
23. Jde-li o žalobcem citovanou pasáž rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2015, č. j. 9 As 63/2015-36, ta se týkala úvah o situacích, kdy odvolatel neodstranil vady podání či kdy bylo podáno odvolání nepřijatelné, tedy o situace odlišné od projednávané věci.
24. V druhé žalobní námitce žalobce žalovanému vytkl, že za základ napadeného rozhodnutí vzal skutkový stav, který je podle něj v rozporu se skutečným stavem.
25. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
26. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona lze stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že
 - a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
 - b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
 - c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.
27. V dané věci stavební úřad i žalovaný vycházeli z toho, že žalobce a M. K. byli vlastníky stavby, která byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem a která nebyla ani dodatečně povolena. Tyto skutečnosti dokonce ani žalobce nezpochybňoval, přičemž v souladu se zněním § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nebylo v řízení o odstranění stavby možné posuzovat jiné skutečnosti předkládané žalobcem, tedy zejména zda nedošlo k pochybení při rozhodování o dodatečném povolení stavby. Soud proto uzavírá, že stavební úřad i žalovaný při rozhodování v projednávané věci správně vycházeli ze skutečnosti, že stavba byla

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem, přičemž byli současně vázáni pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu o zamítnutí žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby. Ani tato žalobní námitka žalobce tedy podle soudu nebyla důvodná.

28. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování výpisem z katastru nemovitostí ze dne 12. 12. 2018, územním plánem, pozemkovými mapami a fotodokumentací, a to proto, že žalobce tyto důkazní prostředky nepředložil ani nijak nekonkretizoval. Podle soudu jde nadto o důkazy nadbytečné, neboť nejsou jakkoli způsobilé ovlivnit závěr, že předmětná stavba byla provedena bez stavebního povolení a nebyla povolena ani dodatečně.
29. Soud proto žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
30. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 31. května 2021

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.